

บทที่ 3

อุปกรณ์และวิธีการวิจัย

สัตว์ทดลอง

- ไก่พื้นเมือง: การศึกษาครั้งนี้ใช้ไก่แดง หรือไก่นกแดง ซึ่งเป็นไก่พื้นเมืองพันธุ์แท้ที่พัฒนาและปรับปรุงพันธุ์โดยสถานีน้ำรุ่งพันธุ์สุราษฎร์ธานี กองน้ำรุ่งพันธุ์ กรมปศุสัตว์ เพศละ 280 ตัว (รวมจำนวน 560 ตัว) กำหนดให้น้ำจากฟ่อแม่พันธุ์มีลักษณะรูปร่างภายนอกที่มีรูปทรงแบบไก่ชน ขนาดตัวสั้นๆ ตามแดง และขอนให้มีขนสีขาว เหลือง หรือเทาปนไคร้บ้าง และมีหงอนคุกกลาง หรือหงอนถ้วง (Figure 1 ภาคผนวก ข) โดยจัดลูกไก่เข้าศึกษาแบบ 2×10 แฟลกตอนเรียลตามแผนการทดลองแบบสุ่มตลอดในบล็อกที่สมบูรณ์ (2×10 factorial in randomized complete block design) กำหนดให้ปัจจัยแรก คือ ระบบการเลี้ยงไก่ ซึ่งมี 2 ระบบ คือ ระบบการเลี้ยงไก่แบบประพีต และระบบการเลี้ยงไก่แบบไม่ประพีต และปัจจัยที่ 2 คือ อายุของไก่ ซึ่งแบ่งออกเป็น 10 ระดับอายุ ได้แก่ 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22 และ 24 สัปดาห์ โดยการศึกษาครั้งนี้ได้กำหนดให้เพศเป็นบล็อก

- ไก่กระทง: การศึกษาครั้งนี้ใช้ไก่กระทงสายพันธุ์ Cobb 500 เมสเมีย จำนวน 300 ตัว นำมานำเลี้ยงแบบประพีต (Figure 4 ภาคผนวก ข) แล้วทำการสุ่มตัวอย่างที่ระดับอายุ 2, 4, 6, 8, 10 และ 12 สัปดาห์ เพื่อนำผลมาวิเคราะห์และเปรียบเทียบกับข้อมูลไก่พื้นเมืองต่อไป

ระบบการเลี้ยงและการให้อาหาร

- ระบบการเลี้ยงแบบประพีต หมายถึง ระบบการเลี้ยงไก่ที่ควบคุมให้ไก่ออยู่ภายในโรงเรือน มีการให้อาหารที่กำหนดให้มีโภชนาหารเพียงกับความต้องการของร่างกายในแต่ละช่วงวัย และมีการจัดการด้านสุขอนามัยของตัวสัตว์และรักษาระบบน้ำดื่มอย่างดี (Figure 2 ภาคผนวก ข) สำหรับการเลี้ยงไก่พื้นเมืองในระบบนี้จะให้อาหารเม็ด (อาหารที่ผสมเพื่อการค้า หรือ commercial pellet) ตามเทคนิคของ Punja (1999) ที่พัฒนาโดย Jaturasittha และคณะ (2002) ในส่วนไก่กระทงที่เลี้ยงแบบประพีตจะให้อาหารเม็ด (commercial pellet) จัดแบ่งคุณภาพของอาหารตามช่วงอายุของไก่ คือ อาหารไก่เล็ก (ช่วง 4 สัปดาห์ แรก) มีโปรตีนประมาณ 21-22% อาหารไก่ระยะที่สอง (อายุ 31-60 วัน) มีโปรตีนประมาณ 19-20% และอาหารไก่ระยะที่ 3 มีโปรตีนประมาณ 16%

- ระบบการเลี้ยงแบบไม่ประพีต หรืออาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า “การเลี้ยงไก่แบบพื้นบ้าน” หมายถึง ระบบการเลี้ยงไก่ที่อนุญาตให้ไก่สามารถดูดกินคุ้ยเบี้ยวอาหารในพื้นที่ที่กำหนดให้ช่วงกลางวันและนำไปกลบเข้ามาเลี้ยงในโรงเรือนในช่วงเช็นจนถึงเข้าวันรุ่งขึ้น โดยให้อาหารเม็ดเพิ่มเติมสูตรเดียวกับไก่พื้นเมืองที่เลี้ยงแบบระบบประพีต (Figure 3 ภาคผนวก ข) อนึ่ง สำหรับลูกไก่ อายุ 4 สัปดาห์แรก (30 วันแรก) จะเลี้ยง

ไวรในโรงเรือนก่อน โดยให้อาหารไก่เล็ก เช่น เศษวัวกับที่ไวรในการเลี้ยงไก่พื้นเมืองแบบประเพณี ภายนอกจะหลังจากที่ลูกไก่มีอายุครบ 30 วัน จึงอนุญาตให้ไก่ออกรถบินเพื่อตามที่ระบุไว้ในตอนด้าน

การเก็บตัวอย่าง

ทำการสุ่มตัวอย่างไก่กลุ่มที่ทดลองทั้งสามชุดที่ระดับอายุที่กำหนดไว้ข้างต้น โดยสุ่มแบบคลาสเพล ในจำนวนที่เท่ากัน จำนวนชุดละ 20 ตัว นำมาพักรการให้อาหารเป็นเวลา 1 วัน ทำการนำไก่บริช่องนิรัตน์ และ รัตนา (2538) ถอนไข่ นำอวัยวะภายในออก แล้วทำการแช่ชาากที่อุณหภูมิ 4°C เป็นเวลา 24 ชม. จากนั้น ทำการผ่าชาาก แยกออกรถบินกล้ามเนื้อส่วนอกส่วนอก (*Pectoralis major*) ทำการแยกพังผืดและไขมันที่มีอยู่ในไข่ โดยรอบขั้นกล้ามเนื้อออกรถบิน โดยกล้ามเนื้อจากซีกซ้ายนำมารสบและอีกด้วยในถุงพลาสติกแล้วทำการแช่แข็งและเก็บที่อุณหภูมิ -20°C เพื่อไว้ในการวิเคราะห์ค่าองค์ประกอบทางเคมี ส่วนกล้ามเนื้อซีกขวาบรรจุถุง พลาสติกเก็บที่อุณหภูมิ 4°C เพื่อไว้เคราะห์ลักษณะทางกายภาพและโครงสร้างทางชลภาคภายใน 48 ชม.

การวิเคราะห์ข้อมูลทางเคมี กายภาพ และโครงสร้างระดับชลภาค

การวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี

- ค่าความเป็นกรดและค่าง (pH)

ทำการตรวจวัดค่า pH ของกล้ามเนื้อ โดยนำเนื้อผสมน้ำก้อนในอัตราส่วน 1:5 แล้วใส่โน-จีไนซ์ก้อนนำไปวัดค่า pH

- องค์ประกอบทางเคมี (proximate composition)

ทำการตรวจวัดค่าปริมาณโปรตีน (crude protein, Kjeldahl method), ไขมัน (soxhlet apparatus method), เต้า (โดยเผาในเตาเผาอุณหภูมิสูง 600°C) และค่าปริมาณความชื้น (oven method) ตามวิธี AOAC (1999)

- องค์ประกอบของโปรตีนกล้ามเนื้อ

ทำการวิเคราะห์หาองค์ประกอบของโปรตีน ทำการแยกองค์ประกอบโปรตีนกล้ามเนื้อชนิดต่างๆ ตามวิธีของ Hashimoto และ คญะ (1979) และตรวจสอนปริมาณในโครงงานของแต่ละแฟร์กชันโดยวิธี Kjeldahl method (AOAC, 1999) โดยได้แฟร์กชันต่างๆ คือ

- ในโอลิฟเบรล (myofibril)
- ชาร์โคพลาสมิก (sarcomere)
- สารประกอบในโครงงานที่ไม่ใช่โปรตีน (non-protein nitrogen)
- โปรตีนที่ละลายน้ำต่าง (alkaline soluble protein)
- สโตรมา (stroma)

- รูปแบบโปรตีน

ทำการตรวจสอบรูปแบบและน้ำหนักโมเลกุลของโปรตีนในกล้ามเนื้อชนิดต่างๆ โดยใช้ SDS-PAGE (10% running gel และ 4% stacking gel) (Laemmli, 1970)

- ปริมาณคอลลาเจน

ทำการตรวจหาปริมาณคอลลาเจนทั้งหมด (total collagen) โดยตรวจสอบในรูปของ hydroxyproline ตามวิธีของ Liu และ คยะ (1996) และปริมาณของ Heat soluble collagen ตามวิธีของ Liu และ คยะ (1996)

การวิเคราะห์ทางกายภาพ

- Cooking loss

ทำการตรวจสอบน้ำหนักที่สูญเสียภายหลังการให้ความร้อนที่อุณหภูมิ 80°C เวลา 30 นาที ตามวิธีของ Palka และ Daun (1999) โดยกำหนดขนาดของชิ้นเนื้อที่เท่ากันทุกรอบด้วยของตัวอย่าง ($1.0 \times 1.0 \times 0.5 \text{ ซม.}$)

- ค่าสีของกล้ามเนื้อและหนัง

ทำการตรวจวัดค่าสี (L^* , a^* , b^*) ของกล้ามเนื้อและหนังหลังผ่านการบ่มที่ 4°C 24 ชม. โดยใช้เครื่องวัดสี HunterLab และรายงานค่าในระบบ CIE (complete International Commission on Illumination)

- ลักษณะเนื้อสัมผัสของกล้ามเนื้อ

ทำการวิเคราะห์ค่าแรงดึงด้านเนื้อ โดยใช้เครื่อง Texture Analyser ติดตั้งอุปกรณ์วัดแรงดึงดับแบบ Warner-Bratzler โดยวิธีของ Dawson และคยะ (1991) กำหนดขนาดของชิ้นเนื้อที่เท่ากันทุกรอบด้วยของตัวอย่าง ($1.0 \times 1.0 \times 0.5 \text{ ซม.}$)

- คุณสมบัติการสูญเสียสภาพธรรมชาติโดยความร้อน

ทำการตรวจการสูญเสียสภาพธรรมชาติของโปรตีนกล้ามเนื้อ โดยใช้ Differential Scanning Calorimetry (DSC) โดยให้ความร้อนที่อุณหภูมิ $30\text{--}100^{\circ}\text{C}$ ที่อัตราการเพิ่มอุณหภูมิ $10^{\circ}\text{C}/\text{นาที}$ แล้วตรวจสอบค่า T_{peak} , T_{onset} และ เอ毫ลปี (ΔH) จากเทอร์โมแกรม

การวิเคราะห์โครงสร้างระดับเซลล์

- ลักษณะโครงสร้างของกล้ามเนื้อ

ทำการตรวจลักษณะโครงสร้างของกล้ามเนื้อโดยใช้วิธีของ Palka และ Daun (1999) โดยการตัดกล้ามเนื้อเป็นชิ้นขนาด $3 \times 3 \times 10 \text{ มิลลิเมตร}$ แช่ในสารละลายฟ้อสเฟตบีฟเฟอร์ 0.1 M ($\text{pH } 7.3$) ที่ประกอบด้วย glutaraldehyde เช่นน้ำร้อยละ 2.5 เป็นเวลา 2 ชม. ที่อุณหภูมิห้อง แล้วล้างชิ้นตัวอย่างด้วยน้ำกลัน และ ก้าดน้ำออก โดยการแช่ในโซเดียมเชลล์ชีนร้อยละ 25, 50, 70, 95 และโซเดียมบิสทูเกท (สองครั้ง) ตามลำดับ ทำการตัดชิ้นเนื้อให้เป็นชิ้นขนาดเล็กในในไตรเรเจนเหลว จากนั้นนำชิ้นส่วนแห้งของตัวอย่างมาตัดลักษณะโครงสร้างของกล้ามเนื้อโดยใช้ Scanning electron microscope บันทึกภาพตัดขวาง (transverse sections) ที่ระดับ magnification $\times 500$ และภาพตามยาวของกล้ามเนื้อ (longitudinal section) ที่ระดับ

magnification $\times 10,000$ ทำการวัดขนาดเส้นใยกล้ามเนื้อ (fiber diameter) และ sarcomere length ของกล้ามเนื้อดินจากภาพที่บันทึก

- ความหนาของเนื้อเยื่อเก็บพั้น

ทำการตรวจความหนาของเนื้อเยื่อเก็บพั้นชั้น perimysium โดยใช้วิธี Picro-Sirius Red polarisation (PSRP) method /Transverse cryosection (Liu et al., 1996)

การวางแผนการทดลองและการวิเคราะห์ทางสถิติ

ในการศึกษาอิทธิพลของอายุไก่ที่มีต่อองค์ประกอบทางเคมี คุณสมบัติและโครงสร้างทางชลภาคของกล้ามเนื้อของไก่ที่เลี้ยงในแต่ละระบบการเลี้ยง สำหรับการทดลองที่ 1 จัดไก่พื้นเมืองเข้าศึกษาแบบ 2×10 แฟกเตอร์เรียงตามแผนการทดลองแบบสุ่มคลอคในล็อกที่สมบูรณ์ (2×10 factorial arrangements in randomize complete block design) กำหนดให้ปัจจัยแรก คือ ระบบการเลี้ยงไก่ (ได้แก่ ระบบการเลี้ยงไก่แบบประเพณี และแบบไม่ประเพณี) และปัจจัยที่ 2 คือ อายุของไก่ที่น้ำไปร่วง (ได้แก่ 6, 8, 10, 12, 14, 16, 18, 20, 22 และ 24 สัปดาห์) โดยกำหนดให้เพศเป็นล็อก แล้วทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (analysis of variance) และ เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของอายุโดยวิธี Duncan's new multiple range test (Steel and Torrie, 1980) สำหรับการทดลองที่ 2 ได้สุ่มไก่กระทงเข้าทดลองตามแผนการทดลองแบบสุ่มคลอค (completely randomized design) และสุ่มไก่กระทงเข้ามาเพื่อศึกษาพารามิเตอร์ต่างๆ ทุกๆ 2 สัปดาห์ ดังเดียวกับกระทงอายุ 2 สัปดาห์ จนถึงอายุ 12 สัปดาห์ ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's new multiple range test (Steel and Torrie, 1980) และเปรียบเทียบความแตกต่างของพารามิเตอร์ต่างๆ ในไก่พื้นเมืองกับไก่กระทงโดยวิธี student t-Test (Steel and Torrie, 1980)